„DACIADA“: ANTRENAREA TINERELOR ÎN SPORT, O CERINȚĂ PERMANENTĂ

Programul de dezvoltare a activității de educație fizică și sport pe perioada 1976–1980 prevede sarcini deosebite pentru cuprinderea populației în practicarea exercițiilor fizice, sportului și turismului. Un loc de frunte îl ocupă **educația fizică și sportul în rîndul elementului feminin**, care a luat o importantă dezvoltare în majoritatea județelor țării, prin participarea unui număr însemnat de tinere fete și femei la întrecerile sportive, la activitățile cu caracter necompetițional, la activități turistice sau la serbări cultural-sportive ș.a. Preocupările în acest important domeniu în vederea îndeplinirii indicațiilor cuprinse în Programul mișcării sportive au dus la rezultate bune, dintre care am amintit doar cîteva: **la competiția sportivă națională „Daciada" au participat în întreceri sportive de masă, într-un an de zile, 3.358.000 eleve**, studente, tinere **fete și femei din întreprinderi și instituții, cooperație și de la sate, reprezentînd aproape o jumătate din numărul participărilor pe țară**; în cadrul „gimnasticii la locul de muncă", introdusă în peste 1.200 de unități, din totalul de peste 630.000 de practicanți majoritatea sînt femei. Este interesant de arătat că la competițiile sportive de masă cu caracter local și specific feminin au apărut – în cadrul „Daciadei" – inițiative valoroase, ca festivalurile sportului feminin din județele Arad, Argeș, Bacău, Bihor, Bistrița-Năsăud, Hunedoara, Prahova, Maramureș, Caraș-Severin, Gorj sau „Cupa Mărțișorului" în Vrancea, Raliul „8 Martie" în Ilfov, cupe decernate în competiții inițiate numai pentru femei la Tg. Secuiesc, Craiova, Constanța, Tulcea, crosuri pentru fete la Tîrgoviște, Brăila, Timișoara, Cluj-Napoca ș.a.

Cu toate aceste rezultate bune, se poate afirma că **atragerea elementului feminin la activitatea necompetițională sau la întreceri sportive de masă, la practicarea independentă a exercițiilor fizice lasă încă de dorit.** Consiliile județene pentru educație fizică și sport nu s-au achitat în totalitate de sarcinile ce le reveneau în această direcție, nereușind să găsească întotdeauna și pretutindeni forme simple, atractive, specifice fiecărui județ în parte. Rareori consiliile județene pentru educație fizică și sport planifică analize, pentru a lua măsuri eficiente privind sportul feminin. În anul 1979, de pildă, numai în 4 județe **(Bistrița-Năsăud, Harghita, Olt, Prahova) a existat** această preocupare. Ținînd seamă de toate acestea, cît și de faptul că activitatea de propagandă a educației fizice are încă un caracter limitat și sporadic, că unele organe și organizații cu atribuții în mișcarea sportivă se preocupă insuficient de această problemă, C.N.E.F.S., prin Comisia centrală pentru educație fizică și sport feminin, **a adoptat**, pentru 1980, o serie de măsuri care să ducă la impulsionarea, la îmbunătățirea activității de educație fizică și sport în rîndul femeilor din țara noastră.

În pagina de față prezentăm cîteva aspecte din activitatea sportivă de masă a femeilor.

Tradiționalul Cros al tipografilor înseamnă și „Crosul tipografelor" Foto: Ion MIHĂICĂ

„ÎȚI E MAI MARE DRAGUL SĂ VEZI FETELE PE TERENUL DE SPORT..."

Discuție cu prof. AURELIA STOICESCU, din Comisia centrală pentru educație fizică și sportul feminin a C. N. E. F. S.

Pe tovarășa *Aurelia Stoicescu*, cadru didactic cu 30 de ani de activitate, perioadă în care a fost întotdeauna în preajma sportului, am găsit-o nu demult, la *Mizil*, la *„Festivalul sportului feminin" din județul Prahova*, în calitatea sa de membră a Comisiei centrale pentru educație fizică și sportul feminin a C.N.E.F.S. **Timp de două zile a urmărit cu interes întrecerile fetelor prahovene, iar cînd a fost cazul a dat o mînă de ajutor în organizare, un sfat competent. La sfîrșitul întrecerii, am rugat-o să ne răspundă la cîteva întrebări.**

— Cu ce impresii plecați de la acest festival?

— *Dintre cele mai frumoase. M-a impresionat, mai întîi, capacitatea de organizare a micului orășel, a acestor oameni entuziaști, cu adevărat susținători ai sportului, popularizarea pe care au făcut-o competiției fiind un model. Terenurile au fost gazde primitoare, iar întrecerile s-au situat la un bun nivel, deși era vorba de sportive neclasificate, eleve, muncitoare, unele din mediul rural. Am mai fost la asemenea festivaluri, cum au fost cele ale fetelor gorjene sau vîlcene. De data aceasta, însă, nivelul tehnic a fost mai bun, ceea ce denotă o instruire superioară, la care aș adăuga ardoarea cu care s-au întrecut sportivele. În prima zi a plouat, terenurile erau mai grele, dar aceasta nu a constituit un impediment pentru participantele la întreceri.*

— Ce altceva mai merită evidențiat?

— *Dacă pînă acum, la asemenea acțiuni, ponderea o constituia sportul școlar, la Mizil au apărut pe terenuri, pe pista de atletism, mai multe fete din producție și din mediul rural, chiar. La volei, în echipa din Măneciu, am remarcat o fată, pe nume Turbatu, o „fiică a satului", dîrză, sănătoasă, cu destule calități, care, dacă ar fi pregătită, instruită cu atenție, poate aspira la un loc într-o formație care participă la competițiile oficiale. Dealtfel, s-a propus ca o echipă de volei dintre cele prezente la Mizil să participe la campionatul județean. E un cîștig pentru sport. Desigur, acestea ar fi elemente de detaliu, pe care profesorii de educație fizică și activiștii sportivi prezenți la întreceri le-au reținut, cu siguranță. Merită să evidențiem competițiile de acest gen, să le susținem, să le facem cunoscute, pentru că atrag fetele pe stadion. Îți e mai mare dragul să le vezi pe terenul de sport, îmbujorate, sănătoase, dornice să facă mișcare. Rămîne deci să le oferim cadrul corespunzător, adică prilejul să-și demonstreze veleitățile într-o disciplină sportivă sau alta.*

Constantin ALEXE

CINE VREA SĂ O AJUTE PE MIHAELA ?...

O poveste tristă, pe undeva bizară. O tînără absolventă a I.E.F.S., **Mihaela Georgescu**, specializată în gimnastică, este repartizată în municipiul Drobeta-Turnu Severin. Se prezintă la post, își începe cu multă însuflețire activitatea. Intră în grădinițe, în școli, pentru a-și selecta copiii, se zbate să obțină o sală de antrenament. Își formează grupe-atelier, își cristalizează un nucleu de perspectivă (**Melania Rus, Daniela Sucitu**, mai recent **Mariana Talpeș** – marile promisiuni ale tinerei antrenoare). Și, cu toate că ținta ei rămîne performanța (este, dealtfel, încadrată la Clubul sportiv școlar), găsește timp și pentru activitățile sportive de masă, din cadrul „Daciadei". Se deplasează, cu micile ei gimnaste, la **Ponoarele**, la **Hinova**, la **Șvinița**, pretutindeni unde este solicitată.

Un om capabil – apreciere atestată atît de conducerea Clubului sportiv școlar (prin prof. **Aurel Lupu**, director-adjunct: „Mihaela Georgescu este o bună colegă, exemplu de conștiinciozitate și devotament"), cît și cea a C.J.E.F.S. Mehedinți (prof. Viorel Dunărințu, prim-vicepreședinte: „O profesoară și o antrenoare bine pregătită, care știe să lucreze cu copiii").

Și, totuși, ceva nu este în ordine. **„Pentru o absență (discutabilă) de la o convocare a Inspectoratului școlar, mi se caută, cum se spune, nod în papură. Precizez: n-am lipsit, de fapt, de la convocarea amintită. Am așteptat 45 de minute, cei care trebuiau să vină au întîrziat, nu cunosc motivele. N-am mai putut să rămîn, am plecat la sală, unde mă așteptau copiii. Pregăteam un ansamblu... Se încearcă să se creeze în jurul meu o atmosferă de tensiune, provocată de fostul meu soț, profesorul Ion Sănătescu, antrenor de box. Deși este încadrat într-o școală, insistă să fie transferat la club. Pune, însă, condiția ca, mai întîi, să plec eu. Pe această temă mi se fac șicane..."**

Pare de neînțeles, dar colectivul de profesori-antrenori de la C.S.Ș. nu încearcă, mai ferm, să creeze un curent de opinie în favoarea ei. Ar fi un gest frumos, firesc, omenesc!

Tiberiu STAMA

CENTRELE DE GIMNASTICĂ DE ÎNTREȚINERE PENTRU FEMEI CÎȘTIGĂ TEREN ȘI... NU PREA!

Centrele de gimnastică de întreținere pentru femei cîștigă din ce în ce mai mult teren, fiind privite, pretutindeni în țară, cu mult interes. Se știe acum că **„gimnastica de întreținere ajută femeile să-și păstreze sănătatea, vigoarea, frumusețea"**, că rezultatele obținute în astfel de centre sînt, în general, spectaculoase: **îmbunătățirea ținutei, mărirea capacității vitale, tonificarea musculară, cîștigarea unei elasticități remarcabile, slăbiri de 10—15 kg (la persoanele marcate de obezitate) etc.**

Centre de gimnastică de întreținere au apărut în multe județe ale țării: **Iași** (unde funcționează 3, dintre care unul la **Universitatea „Al. I. Cuza"**) **Dîmbovița, Cluj (Hermes, Casa de modă, Dermata), Constanța, Argeș, Timiș** (unul la **Institutul Politehnic**), **Neamț**, Suceava și, bineînțeles, **la București** (Triumf, Voința, Casa de cultură „Fr. Schiller", **C.M.E.F.S. București**) ș.a. Numărul lor a ajuns, astfel, la începutul anului, la 75, în cadrul lor practicînd mișcarea peste 15 000 de femei. Apreciind activitatea unor asemenea centre, Comisia centrală pentru educație fizică și sport feminin din cadrul C.N.E.F.S. a extins acțiunea de înființare a unor noi cercuri, de dotare a acestora cu material propagandistic. De asemenea, sînt de menționat schimburile de experiență organizate cu reprezentante din întreaga țară (la București și Întreprinderea de tricotaje din Sebeș), editarea de broșuri.

Deși s-au înregistrat rezultate bune pe această linie, centrele fiind solicitate (și foarte rentabile din punct de vedere economic), inițiativele de extindere se lasă prea mult așteptate, ajungîndu-se astfel la nerealizarea obiectivului (modest, dealtfel) de înființare a cel puțin 1—2 centre în fiecare județ. De neînțeles este, de pildă, inerția manifestată într-un număr de 17 județe — între care **Bacău, Brăila, Dolj, Galați, Prahova, Vîlcea** ș.a. — care nu au organizat pînă acum nici un asemenea centru!

O concluzie: aceste centre sînt foarte solicitate și foarte, foarte utile din punct de vedere al sănătății. Din păcate însă, numărul lor este mult prea mic, infim se poate spune, față de interesul pe care îl suscită în rîndul femeilor (ba și al bărbaților — după cum ne-am dat seama la cel de la Casa de cultură „Fr. Schiller" din București). Inexplicabilă, deci, ignorarea lor și lipsa de inițiativă în această direcție în județe. **(M. FR.).**

DE SUB CASCA DE MOTOCICLIST IES... CODIȚE!

Peste cîteva secunde se dă startul. Motocicletele, vreo 25 la număr, sparg liniștea cu zgomotul lor metalic. Arbitrul, mai exact „veteranul arbitrilor din România", fostul motociclist **Armand Vrînceanu**, pregătește drapelul alb-negru cu care va da plecarea.

— **Tată**, izbucnește un puști din tribună. **Uite, de sub casca motociclistului ăluia ieș... codițe!**

O fată printre motocicliști? Vocea crainicului lămurește dilema: **„În această cursă de viteză pe circuit, la 50 cmc — începători, peste zece din concurenții pe care-i vedeți alergînd sînt... fete!"**. Rumoare în tribune, în rîndul miilor de spectatori aflați pe marginile traseului, care află vestea prin megafoane. Se nasc zeci de întrebări pe care reporterul aflat de față și le notează, în dorința de a răspunde la ele prin ziar.

Da, în concursurile de viteză pe circuit, la categoria 50 cmc — Mobra, participă de vreo doi ani și multe fete pentru care, evident, se face un clasament aparte. Majoritatea sînt din București, de la Cercul sporturilor tehnico-aplicative și A. S. TUMAG (**Victoria Negru, Emilia Dinu, Niculina Iordache, Mona Ileana Boată, Daniela Vasile, Otilia Panca, Florinela Fărcășanu, Silvia Iordache, Mariana Cochirlea**), altele de la asociațiile sportive din diferite orașe ale țării, ca, de pildă, Progresul Timișoara (**Rodica Pohaidoc, Iuliana Ghergha, Iuliana Negru**) sau IRA Tg. Mureș (**Paloma Orosz**). ● Sînt talentate sau nu motociclistele?. **Foarte, din moment ce multe din ele... întrec în concurs, cu ușurință, băieți de la aceeași categorie. Cele mai bune par a fi Mona Ileana Boată — campioană republicană, Otilia Panca și Emilia Dinu.** ● Media de vîrstă? **19 ani.** ● Profesia lor? **Muncitoare, eleve, studente.** ● Dar la mecanică se pricep? **Majoritatea, dovadă că își pregătesc singure motoretele pentru concurs. Mai pricepute, între ele: Boată și Panca.** ● Antrenorii lor?. **Traian Mihăilescu (TUMAG) și Gheorghe Zdrinca (CSTA).**

...Urăm succes temerarelor care strunesc cu talent și dezinvoltură numeroșii cai putere!

Modesto FERRARINI

CU O SINGURĂ FLOARE NU SE FACE PRIMĂVARĂ... SPORTIVĂ

Întreprinderea de confecții din Craiova este o unitate modernă, cu un local frumos, din beton și sticlă, cu săli mari, luminoase, în care lucrează mii de tinere. Coloritul halelor se schimbă mereu, el fiind în funcție de... materialele care intră în lucru. În săptămîna în care am poposit la această întreprindere se lucrau rochii de primăvară și de plajă, din materiale înflorate, care copiau parcă covoarele florale din fața localului.

Secretarul comisiei sport-turism a Consiliului municipal al sindicatelor Craiova, tovarășul **Victor Chetraru**, a ținut morțiș să fim în întreprindere către ora 10 dimineața.

— De ce neapărat la această oră? am întrebat.

— **Pentru a vedea cum se desfășoară gimnastica la locul de muncă**, singura activitate sportivă **a celor peste 5 000 de fete și femei care lucrează aici. E drept, se mai desfășoară cînd și cînd cîte un cros, cîte un concurs de șah sau de tenis de masă, dar participarea este sub nivelul oricăror cerințe. S-ar putea face echipe de handbal sau de volei, dar inerția este mare. De toată lauda este însă gimnastica la locul de muncă.**

Ultimele cuvinte ale însoțitorului nostru aveau să se adeverească în curînd. Cînd, la ora 10, am intrat în hala de la primul etaj, „spectacolul sportiv" — pentru că, pe drept cuvînt, ceea ce vedeam merita această denumire — era desăvîrșit. Trei tinere muncitoare, urcate pe mesele de lucru, conduceau în același ritm, cu grație, mișcările de gimnastică. Celelalte, frumos aliniate, executau mișcările cu coretitudine, într-o perfectă ordine. Am vizitat în cele cîteva minute încă două hale. Același frumos decor.

— **De cînd fac gimnastica aceasta**, ne-a spus o muncitoare mai în vîrstă (ne-a rugat să nu-i dăm numele) **m-a lăsat durerea de șale, iar eu și colegele mai puțin tinere muncim mai bine, cu mai multă atenție. Ce să mai zic de cele tinere? Pentru ele gimnastica de acum le** va feri, mai tîrziu, **de necazurile pe care le avem noi, vîrstnicele.**

Am părăsit Întreprinderea de confecții Craiova cu regretul că gimnastica la locul de muncă — executată bine, cu eficiență — nu a găsit o reflectare și în alte ramuri sportive, pentru ca activitatea de educație fizică și sport de aici să nu se mîndrească cu o singură floare. Oricît ar fi ea de frumoasă, o singură floare nu înseamnă primăvară... sportivă.

Sever NORAN